

Jézust képviselve

Írta: Mikaela Wilkins

(Igaz történet alapján, magyar átdolgozás)

Dávid az első sorban ült, és tördelte a kezét. Nagyon izgult. Épp csak továbblépett az Elemiből és diakónus lett. Az idősebb fiúk arra készültek, hogy megmutatják Dávidnak és a többi 11 éves fiúnak, hogyan osszák ki az úrvacsorát.

Dávid autizmusa néha megnehezítette számára, hogy új dolgokat tanuljon. Nehéz volt maga mögött hagynia az Elemit. És most az úrvacsora kiosztása nagyon ijesztőnek tűnt. Mi lesz, ha hibát vét és mindenki kineveti?

Máté, az egyik idősebb fiú, leült Dávid mellé. „Örülünk, hogy itt vagy köztünk – mondta Máté, majd adott egy pacsit Dávidnak. – Biztosan ügyes leszel.”

Dávid elmosolyodott. Ettől egy kicsit jobban érezte magát.

A többi fiatal férfi megmutatta a 11 éveseknek, mit tegyenek. Megmutatták nekik, hova menjenek, és melyik sorban osszanak. Gyakorolták, hogyan sétáljanak végig a széksorok között. Megmutatták a fiúknak, hogyan tartsák az úrvacsorai tálcákat.

„Anyá, nézd!” – mondta Dávid, amikor hazaért. Feltartotta a karját. „Így kell tartani a tálcát. Így, odafigyelve. Mivel Jézust képviselem, szeretnék tiszteletet mutatni.”

A fiatal férfiak vasárnaponként az istentisztelet után és a heti tevékenységeken gyakoroltak Dáviddal és a többi fiúval. Végigvették, merre kell menniük.

Dávid gyakorolta, hogyan tartsa a tálcát.

Hamarosan eljött a nap, amikor először osztotta az úrvacsorát.

„Hogy érzed magad?” – kérdezte Apa.

„Még mindig izgulok” – mondta Dávid.

„Beszéljük át, hogyan készültél fel rá” – mondta Apa.

„Hát, családként olvastunk szentírásokat a papságról – mondta Dávid. – A papság viselése azt jelenti, hogy Jézust képviselem. Levágtam a körmömet, hogy szépek legyenek a kezeim. És nagyon sokat gyakoroltam.”

„Szerintem ügyesen felkészültél” – mondta Apa.

Amikor odaértek az istentiszteletre, Dávid a többi diakónussal együtt az első sorba ült. Máté odaült mellé. Dávid arra gondolt, hogy Jézust fogja képviselni, amikor az úrvacsorát osztja. Mi lesz, ha mégis elront valamit? Mátéra nézett, aki rámosolygott. Dávid visszamosolygott, és mély lélegzetet vett.

Amikor eljött az ideje az úrvacsora kiosztásának, az első

néhány sorban együtt osztottak Mátéval. Dávid örült, hogy nincs egyedül.

Dávid az emberekre nézett, amikor az úrvacsorát osztotta. Sokan közülük áhítattal lehajtották a fejüket. Voltak, akiken látszott, hogy a gondolataikba merülnek. Dávid békességet érzett. Jézust képviselte. Hálás volt, amiért segíthetett másoknak Jézus Krisztusra gondolni. ●

Az eredeti történet az Amerikai Egyesült Államokban játszódott.

ILLUSZTRÁCIÓK: DONALD WU